

Stichting Dampromotie

p/a: Henk de Witt
Oosteinde 154b
2611 SR Delft
06-37 42 27 40
hdewitt@ziggo.nl

KvK 60966947
Bankrek. NL94 INGB 0795222564
Tnv penningm. Jeroen Kos

Topdammen kan prima zonder remise

De discussie over de grote remisemarge is bijna zo oud als het damspel zelf. Lange tijd was het geen urgent probleem, immers in vervlogen tijden eindigden de meeste partijen in een beslissing. Nu ligt dit anders, zo'n 90% van partijen op het hoogste niveau eindigt in remise.

Publicitair is dit geen feest. Het werkt ook *sportief bederf* in de hand. Jannes van der Wal maakte er in 1983 geen geheim van dat hij zijn wereldtitel dacht te behouden door twintig remises te spelen tegen de sterker geachte uitdager Harm Wiersma. Jannes faalde, hij kwam 'slechts' tot negentien remises... *Spelinhoudelijk* leidt de overdaad aan remises tot verarming. Afbraakdammen kan zomaar een 'halve overwinning' opleveren. Eindspel wordt schaars, het spel heet dammen maar op grootmeesterniveau komt er veelal geen dam meer op het bord.

In het WK van 2017 werden diverse partijen afgeraffeld naar remise in een tempo dat men doorgaans bij kleine kinderen, de welpjes, ziet. Uiteraard werd hier in dammersland schande van gesproken. Maar was dat wel terecht? Wat zou u doen als u als profdammer en titelkandidaat een tegenstander treft waarbij de kans op winst redelijkerwijs nihil is? Zou u toch alle energie in die partij steken? Zou u toch (ook financiële) risico's nemen?

Waar doorgaans met spanning wordt uitgekeken naar sportwedstrijden op het hoogste niveau, kent het dammen de paradoxale situatie dat partijen tussen de sterkste spelers veelal de minst interessante zijn. Men kan er begrip voor hebben dat in een ver verleden werd bepaald dat je *alle* vijandelijke schijven moest veroveren om te winnen. Maar we leven nu in een heel andere tijd, ook op damgebied.

Het damspel is oneindig rijk aan mogelijkheden. Onze topspelers zijn ware artiesten. Waarom zouden we dit aan het oog onttrekken door vast te houden aan een grofmazig scoresysteem?

Toptoernooien waarbij de remisemarge werd verkleind bleken zowel sportief als qua spanning al een aanzienlijke vooruitgang. We zijn tot de conclusie gekomen dat de remise in het huidige topdammen geen nuttig doel dient, integendeel, en derhalve het beste afgeschaft kan worden. Het scoresysteem in het Toptoernooi in Delft/Wateringen ziet er zo uit:

- *alle stukken veroverd* (knock out) 12-0 Zeldzaam, verdient extra beloning.
- *vier of meer schijven voordeel* * 9-1
- *drie schijven voordeel* * 8-2
- *twee schijven voordeel* * 7-3 * Puntenoverwinningen, een dam telt voor twee
- *één schijf voordeel** 6-4 schijven.

Houden beide partijen precies evenveel materiaal over dan wint de speler die de hoofdlijn (diagonaal 5-46) controleert met 6-4. Men kan dit zien als een tie-break *in* de partij. Onbetaald overwerk, in de vorm van allerlei soorten barrages, zijn van de baan. Lijkt ons wel zo prettig.